

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201318
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720201318.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Ivica Hanuskovej, v spore žalobcu Sociálna poisťovňa, a. s., so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému L. Y., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom O. XXXX/X, R., práve zastúpenému Mgr. Ivanom Bugrim, advokátom, so sídlom Námestie SNP 23, Zvolen, IČO: 42 307 155, za účasti intervenienta na strane žalovaného KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpeného Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 2 028,13 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/12/2020 - 126 z 08. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že tieto priznal žalovanému a intervenientovi v rozsahu 100% (II. a III. výrok).

X. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2 028,13 Eur. Žalobca nárok odôvodnil tým, že vyplatil poškodenej V. S. dávku dôchodkového poistenia vo forme vdovského dôchodku vo výške 4 056,26 Eur za obdobie od 04. 07. 2016 do 03. 08. 2019 na tom základe, že žalovaný svojím protiprávnym konaním spáchal trestný čin usmrtienia M. S. (ďalej len „manžel poškodenej“), za čo bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 4T/180/2017 - 348 zo dňa 24. 04. 2018 právoplatne odsúdený. Žalovaného vyzval na úhradu sumy vyplatennej poškodenej. Dňa 03. 01. 2020 poukázal intervenient žalobcovi sumu 2 028,13 Eur ako polovicu z výšky vyplatených dávok, ktorú krátil z dôvodu spoluzavinenia manžela poškodenej, s čím žalobca nesúhlasil, a preto sa domáhal zaplatenia zvyšnej časti sumy vyplatených dávok.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 415, § 441 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1, 3 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení a § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej aj „zákon o sociálnom poistení“). Konštatoval, že nárok podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nie je nárokom na náhradu škody zo zodpovednosti na náhradu škody na zdraví podľa OZ, ale je svojím charakterom samostatným nárokom.

Poukázal na to, že ustanovenie § 441 OZ sa vzťahuje na prípady, kedy škoda spôsobená poškodenému je nie len výsledkom protiprávneho konania škodcu, ale sa na jej vzniku čiastočne, resp. celkom podieľalo konanie samotného poškodeného. Zodpovednosť škodcu je potom obmedzená v rozsahu, v akom rozsahu vznikla škoda tiež následkom protiprávneho úkonu poškodeného. Podporne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/19/2008 zo dňa 21. 01. 2009. Tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnutú dávku alebo nahradiť škodu Sociálne poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. V danom prípade bolo potrebné skúmať mieru zavinenia poškodeného a prvoinštančný súd mal preukázať, že na vzniku predmetnej tragickej nehody sa podstatnou mierou podieľal aj samotný manžel poškodenej, čo bolo konštatované aj v trestnom konaní. Prvoinštančný súd poukázal v danom smere na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/180/2017 zo dňa 24. 04. 2018. Spoluzavinenie manžela poškodenej vyplývalo z dvoch podstatných skutočností, a to že manžel poškodenej prechádzal mimo prechodu pre chodcov a v stave ťažkého stupňa opitosti (zistená koncentrácia etylalkoholu v krvi 2,5 g/kg a v moči 3g/kg) s výrazným motorickým ovplyvnením až nemožnosťou samostatnej chôdze a poruchami psychiky. Bolo dôvodné konštatovať aj spoluzavinenie manžela poškodenej M. S., preto sa priklonil k zavineniu manžela poškodenej v rozsahu 50% (každá z vyššie uvedených skutočností po 25%), teda miera spoluzavinenia manžela poškodenej na vzniku škody predstavovala 50%. Ak, teda žalobca za žalované obdobie vyplatil poškodenej V. S. dávky dôchodkového poistenia v sume 4 056,26 Eur, pričom manžel poškodenej sa na vzniku škodovej udalosti podieľal v rozsahu 50%, čo predstavuje mieru jeho spoluzavinenia, tak žalovaný ako škodca zodpovedal za škodu v rozsahu 50%, t. j. do výšky 2 028,13 Eur. Nakoľko žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 2 028,13 Eur pred podaním žaloby, nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom vzhľadom na úspech žalovaného a intervenienta na jeho strane im priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie.

6. Odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP]. Vytýkal okresnému súdu neprihliadnutie na skutočnosti preukázané rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 4T/180/2017-348 zo dňa 24. 04. 2018, kde v adhéznom konaní súd posúdil a rozhodol, že žalovaný za spôsobenú škodu zodpovedá v súlade s ustanovením § 420 OZ, pričom obžalovanému bola v adhéznom konaní uložená povinnosť škodu v celom rozsahu uhradiť. Mal za to, že nárok na náhradu škody bol determinovaný v trestnom konaní, preto z hľadiska zachovania princípu právnej istoty mal okresný súd posúdiť rovnakým spôsobom aj jeho nárok na náhradu škody. Vzhľadom na závažnosť protiprávneho konania zo strany žalovaného, krátenie škody vo výške 50% sa javí ako neadekvátne a nemá oporu v záveroch vyslovených v adhéznom konaní.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný, preto ho navrhol ako vecne správny potvrdiť, pričom žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolanie žalobcu pokladal za nedôvodné. Poukázal na ustanovenie § 193 CSP, podľa ktorého je súd v civilnom konaní viazaný len rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, teda civilný súd nebol viazaný rozhodnutím súdu v adhéznom konaní. V závere svojho vyjadrenia poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/71/2003, sp. zn. 3M Cdo/19/2008), na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky (sp. zn. 25Cdo/562/99, sp. zn. 25Cdo/818/2004). S poukazom na danú judikatúru okresný súd postupoval zákonne a správne, ak pri rozhodovaní prihliadol aj na spoluzavinenie na vzniku škody a aplikoval ustanovenie § 441 OZ. Námietky žalobcu o automatickom prevzatí výsledkov adhézneho konania do svojho rozhodnutia považoval za nesprávne.

8. Intervenient na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť a žiadal priznať trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%. Nevzhladol ani jeden z odvolacích dôvodov uvádzaných žalobcom, preto odvolanie považoval za nedôvodné. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu o viazanosti trestného rozsudku v adhéznom konaní. Pokiaľ trestný súd v adhéznom

konaní zaviazal žalobcu aj na náhradu škody, tak civilný súd je viazaný len v tom rozsahu, že o predmetnom nároku už nemôže rozhodovať v rámci civilného konania, pretože by išlo o prekážku „res iudicata“. V uvedenom smere citoval časť z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/818/2004.

9. Žalobca v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na odvolacích argumentoch a opätovne poukázal na protiprávne konanie žalovaného, ktorý porušil predpisy v doprave a prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci o približne 70 km/h. Zistenia, že manžel poškodenej prechádzal cez vozovku mimo priechod pre chodcov a bol u neho zistený ťažký stupeň opitosti nemali vplyv na právne posúdenie skutku v trestnom konaní. Regresný nárok považoval za samostatný nárok na náhradu škody v zmysle § 238 zákona o sociálnom poistení. Konanie poškodeného nepovažoval za príčinu vzniku dopravnej nehody.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny a to aj v závislom výroku o trovách konania.

11. Na úvod odvolací súd uvádza, že konanie o odvolaní žalobcu bolo náhodným výberom prostredníctvom technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelené dňa 20. 09. 2021 do senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co. Sudkyňou spravodajkyňou sa stala JUDr. Janka Benkovičová. V zmysle rozvrhu práce na rok 2021 v znení dodatku č. 9 senát 12Co, rozhodoval od 01. 10. 2021 v zložení Mgr. Martin Štubniak - riadiaci predseda senátu, JUDr. Janka Benkovičová - predsedníčka senátu a JUDr. Janka Borošková - členka senátu. Uznesením predsedu Krajského súdu Spr 580/21 zo dňa 28. 09. 2021 bol Mgr. Martin Štubniak vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/12/2020 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12Co/73/2021 z dôvodu existencie okolností vzbudzujúcich navonok objektívne pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho vzťah k právnenému zástupcovi intervenienta na strane žalovaného, napriek tomu, že sám sa necítil byť vo veci osobne zaujatý. Preto sa v zmysle rozvrhu práce stala ďalšou členkou senátu JUDr. Ivica Hanusková, a senát odvolacieho súdu rozhodoval v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd ďalej konštatuje, že po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, že napadnuté rozhodnutie, ktorým žalobu zamietol (I. výrok), ako aj závislé výroky o trovách konania (II. a III. výrok), sú vecne správne.

14. Odvolací súd uzatvára, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, nemá znaky ľubovôle a náhodnosti. V odôvodnení rozsudku okresný súd podáva výklad opodstatnenosti a zákonnosti jeho výroku, vyporiadava sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Rozsudok okresného súdu stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

15. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

16. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie v danej veci.

17. Jednou z odvolacích námietok žalobcu bolo nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

19. Odvolací súd túto odvoláciu námietku nezistil za opodstatnenú, pretože okresný súd predmetnú vec správne právne posúdil.

20. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

21. Žalobca si nárok na náhradu škody voči žalovanému uplatnil titulom regresu v zmysle § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a to z dôvodu vyplatenia dávok dôchodkového poistenia - vdovského dôchodku za obdobie od 04. 07. 2016 do 03. 08. 2019 v zostatkovej nezaplatennej výške 2 028,13 Eur.

22. Žalobca v odvolaní vytýkal prvoinštančnému súdu, že neposúdil nárok na náhradu škody rovnako ako bolo o škode rozhodnuté v adhéznom konaní, kde bola žalovanému ako obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu v celom rozsahu, pričom táto nebola krátená.

23. Podľa § 193 tretia veta CSP, ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

24. V konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T/180/2017 bol žalovaný v procesnom postavení obžalovaného uznaný za vinného z prečinu usmrtenia. Žalobca nebol účastníkom tohto trestného konania a to ani v časti, v ktorej bolo rozhodované o nároku na náhradu škody. Uvedené rozhodnutie o vine žalovaného malo vplyv na jeho procesne postavenie v tomto konaní, kde na základe odsudzujúceho rozsudku sa žalovaný stal pasívne vecne legitimovaný v prípade uplatnenia regresného nároku na náhradu škody za vyplatené dávky vo forme vdovského dôchodku.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto smere je potrebné si uvedomiť, že žalobca bol odsúdený z prečinu usmrtenia z nebanlivosti, pričom základným, a ani kvalifikačným znakom skutkovej podstaty tohto trestného činu nie je vznik škody. Okresný súd bol odsudzujúcim trestným rozsudkom viazaný v rozsahu, v akom sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu usmrtenia zhodujú s okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie v civilnom konaní. Odvolací súd konštatuje, že výrok o vine v trestnom rozsudku konštatoval iba nebanlivostné zavinenie žalovaného, avšak nie spoluzavinenie manžela poškodeného. Spoluzavinenie manžela poškodeného však bolo konštatované v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku, čo bolo v konečnom dôsledku premietnuté aj do rozhodnutia vydaného súdom v trestnom konaní v súvislosti s uložením trestu, kedy bol žalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej zákonom za spáchaný trestný čin.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu by bolo v rozpore s princípom právnej istoty, ak by prvoinštančný súd pri rozhodovaní o nároku žalobcu tak významnú okolnosť, akou je spoluzavinenie manžela poškodenej pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody nezohľadnil. K rozsahu viazanosti civilného súdu trestným rozsudkom v časti týkajúcej sa výšky škody nebol okresný súd viazaný výsledkami adhezného konania, pričom správne skúmal spoluzavinenie manžela poškodenej v súlade s § 441 OZ.

27. V prejednávanej veci prvoinštančný súd správne posudzoval existenciu stanovených predpokladov zodpovednosti manžela poškodenej za škodu uplatňovanú v konaní žalobcom. Nebolo sporné to, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 4T/180/2017-348 zo dňa 24. 04. 2018, právoplatne

odsúdený za trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 3 Trestného zákona, ktorého konania sa dopustil dňa 04. 07. 2016 v čase o 19.50 hod. keď ako vodič viedol motocykel zn. Honda CBR 600, v smere od vodnej nádrže Môťová, pričom v dôsledku prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti v obci približne o 70 km/h, v rýchlosti 120 km/h zrazil v jeho jazdnom pruhu manžela poškodenej, ktorý sa pohyboval po vozovke v smere od jej ľavého okraja, k pravému okraju z pohľadu vodiča a spôsobil pád motocykla so spolujazdcom, čím ako vodič porušil dôležitú povinnosť uloženú mu § 16 ods. 1, 4 Zák. NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a manželovi poškodenej ako chodcovi spôsobil zranenia, ktorým na mieste nehody podľahol. Metódou plynovej chromatografie bola v krvi manžela poškodenej zistená koncentrácia etylalkoholu 2,51 g/kg a v moči 3,0 g/kg.

28. Okresný súd preto postupoval správne ak skúmal mieru zavinenia manžela poškodenej na dopravnej nehode dňa 04. 07. 2016, ktorý nielen že porušil povinnosť chodca a prechádzal mimo prechodu pre chodcov, ale zároveň bol uňho zistený ťažký stupeň opilsti (viac ako 5 promile), ktorý je charakterizovaný výrazným motorickým ovplyvnením až nemožnosťou samostatnej chôdze a poruchami psychiky. V takom stave opilsti manžel poškodenej nemohol reálne vnímať skutočnosť, a tým pádom sa žiadnym spôsobom nepresvedčil o tom, aby mohol vstúpiť na vozovku, pričom v stave ťažkej opilsti neovládal svoje motorické schopnosti tak, aby mohol bezpečne prejsť cez vozovku. Okresný súd správne posúdil spoluzavinenie manžela poškodeného vo výške 50% keď určil percentuálnu mieru za porušenie jeho povinností a to prechádzanie mimo prechodu pre chodcov v rozsahu 25% a v stave ťažkého stupňa opilsti taktiež v rozsahu 25%.

29. Na správnosť záverov prvoinštančného súdu ohľadom skúmania spoluzavinenia odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/818/2004 podľa ktorého: „Rozhodnutí, jímž byl pachatel trestného činu uznán vinným, neznamená, že škoda byla způsobena výlučně jeho zaviněním; jestliže se kromě pachatele trestního činu podílelo na vzniku škody i jednání poškozeného, není soud v občanskoprávním řízení o nároku na náhradu škody při posouzení spoluzavinění poškozeného vázán výrokem o vině pachatele podle § 135 odst. 1 OSŘ. Tieto závery odvolací súd považuje za správne a aplikovateľné aj v podmienkach civilného konania v Slovenskej republike.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil zamietajúci výrok rozsudku okresného súdu (I. výrok) v zmysle § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny. Rovnako boli správne aj závislé výroky o trovách konania (II. a III. výrok), o ktorých súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný a intervenient na strane žalovaného, preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.